

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Β.

ΑΙ ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

ΔΙΑ να υπάρξη δυνατή και εκτελεστή ή υπό του λαού κανονική εκλογή των έαυτοῦ ποιμένων, ὅπως εἰς τὸ προηγούμενον άρθρον μας ἐλέγομεν· διὰ τὴν ἀνάγκην ἀληθινῆς ἐκκλησίας με ἀνεγνωρισμένα μέλη, ποιμνη ἀληθινῆ ἐν τῇ ἰσοίᾳ καὶ ὁ ποιμὴν τὴν γνώρισιν τὰ πρόβατα καὶ τὰ πρόβατα τὸν ποιμένα· εἰὰ τὴν ἀνάγκην τὴν διακρίνωται τὰ ἐρίφια ἀπὸ τῶν προβάτων· διὰ χιλίους τέλος πνευματικούς λόγους· ἀνάγκη οἱ πιστοὶ τὴν διακρίνωσιν εἰς κανονικὰς καὶ τακτικὰς ἐνορίας.

Ἐκαστὴ ἐκκλησία με τὸν ποιμένα ἢ τοὺς ποιμένας τῆς καὶ τὸν διάκονόν τῆς τὴν ἀποτέλεσιν ἰδίαν τρόπον τινὰ κοινότητα, ἐξηρημαμένην ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ τῆς Ἐπιτοπικῆς εἰς τὴν ὅποιαν ἀνήκει καὶ ὅχι ἀπὸ τῆς Πολιτείας ἢ τοῦ Δήμου.

“Τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.”

Με τὰς ἐκκλησίας τίποτε δὲν πρέπει τὴν ἔχῃ τὴν κάμη ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κυβέρνησις. Ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἢ Πολιτεία εἰς τὴν Πολιτείαν. Ἀρκετὰ ἕως τῶρα οἱ Δῆμοι ἀνεκατεβύθησαν με τὰ ἐκκλησιαστικά ἀρκετὰ χρήματα ἐμβήκαν ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικά ταμεῖα εἰς τὰ τῶν Δήμων ταμεῖα· ἀρκετὰ τὸ κόμμα καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἔκαμε τὸ μέρος του· ἄς σταματήσῃ ἐπὶ τέλους τὸ κακὸν ἕως ἐδῶ, διότι καὶ δὲν ὑπάρχει κατήφορος μεγαλύτερος τὸν ὅποιον τὴν πάρη.

Αἱ ἐνοριαὶ, αὐτοτελεῖς κοινότητας ἀποτελοῦσαι, τὴν διακρίνωται ἀπὸ τοὺς πνευματικούς ποιμένας τοὺς ὅποιους αὐταὶ θὰ ἐκλέγωσι καὶ οἵτινες θὰ διδώσι λόγον, ὡς εἶναι τὸ κανονικόν, εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν ὑφ’ ἣν ἡ ἐκκλησία ὑπόκειται, καὶ ἢ τις ἐχειροτόνησεν αὐτούς· πρὸς τούτοις δὲ ἐκλέγωσαι ἐκ τῶν εὐσεβεστέρων καὶ γεροντοτέρων ἐνοριτῶν ἐπιτροπὴν κατάλληλον καὶ σεβαστὴν κατὰ τετραετίαν τὴν ἀναθέτωσιν εἰς αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν καὶ πρακτικὴν διαχείρισιν τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐν συννενοήσει μετὰ τῶν ἐφη-

μερίων. Οὕτω δὲ ἀπαλασσοῦμεθα ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ κόμματος, τοὺς ὅποιους ἢ ὄρεξις τοῦ ἐκαστοῦ δημάρχου ἐπιβάλλει εἰς τὰς ἐνορίας, καὶ ἢ διαχειρίσις τῆς περιουσίας ἐκαστοῦ ἐκκλησίας, περιουσίας ἢ τις εἶναι πῦμα ὅλης τῆς ἐνορίας, δὲν διατίθεται κατὰ τὴν βούλησιν ἐνὸς μόνοῦ, τοῦ δημάρχου, ἀλλὰ κατὰ τὴν βούλησιν καὶ ἐκλογὴν ὅλης τῆς ἐνορίας, ἢ τις ἐν τῇ εὐρυτάτῃ ταύτῃ ἀποκεντρώσει τῶν ἐνοριῶν θὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὰς ἄλλας ἐνορίας, καὶ θὰ φροντίσῃ πῶς καλλίτερον τὰ πράγματα αὐτῆς τὴν διακρίνωται.

Πρὸς τούτοις ἐκαστὴ ἐνορία τὴν ἔχῃ ὀρισμένους τοὺς ἐνορίτας τῆς, κρατοῦσα «Μητροπολιτικῶν Μελῶν τῆς Ἐκκλησίας» δηλαδὴ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων πιστῶν, ὡς περὶ τοῦ ἐγένετο τὸ παλαιόν. Οὐδεὶς δὲ τῶν μελῶν μιᾶς ἐκκλησίας τὴν γίνεται δεκτὸς εἰς κοινωσίαν ἐν ἄλλῃ, ἐὰν μὴ φέρῃ πιστοποιητικὸν τῆς προτέρας αὐτοῦ ἐνορίας.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι Ἱερὸς Σύλλογος ἰδρυθεὶς καὶ κανονισθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος· εἶναι ποιμνη ἱερὰ λογικῶν προβάτων ἔχουσα τοὺς ἑαυτῆς ποιμένας, τοὺς ιερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, οἵτινες πρέπει τὴν γνώρισιν ἐν πρὸς ἐν τὰ πρόβατα τῆς ποιμνης. Σήμερον ὅμως ὡς ἔχουσι τὰ τῶν ἐνοριῶν παρ’ ἡμῶν οὔτε κἄν εἶναι δυνατὸν τὴν διακρίνωται οἱ πιστοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους καὶ οἱ ἑτεροδόξοι ἀπὸ τοὺς ὁμοδόξους· δύνανται λόγου χάριν εἰς Ἑβραῖος ἢ εἰς Τοῦρκος τὴν κοινωσίαν μετὰ τῶν πιστῶν, χωρὶς οὔτε κἄν τὴν ἐννοηθῇ· καὶ ἔπειτα τὴν ἐμπαίξῃ τὰ ἔχῃ! Ἐκτὸς τούτου ὅμως καὶ ἡ ἐκκλησία κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁμοιάζει πλέον μετὰ μάνδραν ἀφρακτον εἰς τὴν ὅποιαν ἢ μπορεῖ κάθε λύκος τὴν εἰσελθῆ καὶ κάθε ὑποκριτὴς τὴν προσποιηθῇ τὸν ἔχῃ πρὸς κίνδυνον καὶ σκάνδαλον καὶ ταραχὴν τῶν χριστιανικῶν συνεδηλώσεων.

Σήμερον ἢ διεύθυνσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτῆς, ἀρπαγίσια ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐνοριτῶν, διατίθεται ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κατὰ τὰς

ἐκαστοῦ ὄρεξις καὶ ἀπαιτήσεις· καὶ πολλάκις οἱ λαϊκοὶ ἐπιτρόποι, τοῦ κόμματος συνήθως οἱ τρόφιμοι, περιφρονοῦν καὶ ἐξουτελίζουσι τοὺς ἐφημερίους τῆς ἐνορίας καὶ οὔτε λογαριάζουσι τοὺς ἐνορίτας.

Ἐνθυμοῦμαι με πόσον μεγάλῃν λύπην τοῦ μοῦ ἔλεγε πολλάκις, κατηγανακτισμένος διακαίωτα, ὁ ἀείμνητος Μητροπολίτης Γερμανός, προκειμένου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν σκανδάλων αὐτῶν μετὰ τῶν ἱερέων ἢ τῶν ἐνοριτῶν : “Τὸ καπέλλο ζητεῖ τὴν ποδοπατήσῃ ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ καμηλαῦχι!”

Καὶ πόσον εἶχε δίκαιον!

Ὅσακις μαθητῶν ἢ ἀναγνώσκω εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπιτροπικὰ σκάνδαλα καὶ ἐρίδας πρὸς τοὺς ἐφημερίους ἢ τοὺς φάλτας καὶ τοὺς ἐνορίτας, πάντοτε ἐνθυμοῦμαι μετὰ λύπην βαθεῖαν τὸν λόγον αὐτοῦ τούτου.

Ἐὰν λοιπὸν τὸ κόμμα καὶ ἢ πολιτικὴ δὲν εἶχε καὶ δικαίωμα τὴν ἀντιπροσωπεῖται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς ἐκκλησίας πραγμάτων· ἐὰν αἱ ἐνοριαὶ ἀνήκον εἰς τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς ἐνορίτας τῶν, ἔχουσαι ἀπόλυτον διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων καὶ τῆς περιουσίας τῶν· ἐὰν τὸ χρέμα δὲν ἐχάνετο εἰς τὴν ἄβυσσον τῶν δημοτικῶν ταμεῖων, ἀλλ’ ἔμενε πάντοτε ἐκκλησιαστικὸν χρέμα καὶ μάλιστα ἐνοριακόν,—τὰ σκάνδαλα θὰ ἔλειπον καὶ τὰ πράγματα θὰ ἦσαν εἰς καλλίτερον τροχιάν.

Παρατηρήσατε τὰς ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἀλλοῦ ὁμοδόξους κοινότητας εἰς πόσον καλλίτερον κατάστασιν εὐρίσκονται, διότι ἔχουσι ὅπως-δήποτε αὐτοτελεῖαν τινὰ καὶ δὲν εἶναι δεδουμέναι εἰς πολιτικούς ἀρχοντας, ἀλλ’ ἀνήκουσι ἀπλῶς καὶ μόνον εἰς τὴν κοινότητα.

Ἡ κοινότης εἰς τὴν κοινότητα—καὶ ἢ ἐνορία εἰς τὴν ἐνορίαν! Ἰδοὺ τὸ ἄριστον! Ἄλλ’ ἐννοεῖται ὅτι δὲν ζητοῦμεν ἐνορίαν ἀπλῶς ἀόριστον ἢ μόνον κατὰ τμήματα ἐδῶν ὀρισμένην, ἀλλ’ ἢ ἠριθμημένην κατ’ ἄτομον, ἐγγεγραμμένην εἰς ἐκκλησιαστικὰ Μητρώα, ὡς εἴπομεν, ἀριθμητικῶς καὶ πνευματικῶς γνωστὴν εἰς τοὺς ποιμένας καὶ ἐφημερίους, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ποιμνης.

Δόσατέ μας τοιαύτας ἐνορίας μετὰ δικαίωμα τὴν ἐκλέγουσι καὶ προτείνουσι τοὺς ποιμένας καὶ ἐφημερίους τῶν, μετὰ δικαίωμα τὴν